

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana;

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Ogledi in posilnice se računajo po petit-vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, kakor ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“
izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.
»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

V prehodni dobi.

II.

V prehodni dobi, v kateri živimo, se vrši od klerikalne strani najstrupenejši, najstrastnejši, najgrši boj proti vsem naprednim možem. Najljubša pisava pa jim je napovedovanje poloma temu ali onemu in kazanje: glej, nikdo te ne mara, kmalu te vržejo v smetnjak. Gregorčičeva »Gorica« poje take pesmi včasih kar v več številkah zaporedoma, seveda le v posmeh pri razsodnih ljudeh. Kajti dejstvo je, da vsi, ki poznajo naše politično vrvenje zadnjega desetletja in čez, vedo, kedo je delal, kedo ima resnične zasluge, in po tem se ravna. Vse branje in zatemanje resnice iz klerikalnih vrst je brezuspešno. Ali dočim obira dr. Gregorčič po svojem listu druge ter se tako tolaži v svoji razkolni duši, stoji polom prav pred njegovimi durmi. Morda mož to čuti, morda se ravna tudi v tem pogledu po geslu: rečem ti, da mi ne porečeš?!

Najžalostnejšo ulogo na Goriškem igra dandanašnji dr. Gregorčič, ulogo »potrebne zla« v klerikalni stranki. Je pač težko, premeniti se ter se udati tistim, proti katerim se je kdo poprej bojeval. In tisti so zmagali ter potegnili dr. Antona v svoje vrste. Včasih je bil vendar drugačen, ko je še prostejše gledal v svet, ko mu je bilo v prsih rodoljubno srce, ko ni čutil jarma črne suknje na sebi, ali sedaj je politikujoči nunc z vsemi strastmi in slabimi lastnostmi farovških političnih povijancev. Mož se je res korenito spremenil, storil že obilo prav klerikalnih dejanj, se pokazal mojstra v preganjanju svojega bližnjega — ali vse to ne pomaga nič, »potrebno zlo« je v stranki in nič drugega. Kar odbreniti ga niso mogli, to bi bilo prehudo in politično nepremišljeno, za prehodno dobo tiče mož še pro forma na razna

predsedniška mesta, ali komandirajo pa še drugi. Še ga pehajo v ospredje, toda zadej stoji komando, po katerem mora plesati. Žalostna uloga! Okoli sebe ima par steklinovičev v črni suknji, par neznačajnejšev, nekaj nevednejšev, in končno nekaj prefrigancev, ki ga prej ali slej strmoglavijo, to se pravi strmoglavijo tako, da ali popolnoma odpade, če se zbudi v njem kak boljši čut, odstopi, ali pa se mu odkaže kako nedolžno mestece v stranki, kjer ne bo ne tič ne miš. Naj le pomisli dr. Gregorčič, ki tako rad žuga po svoji »Gorici« s polomom drugim, da čaka prav njega političen krah tudi v lastni stranki; drugodi je že odigral. Jeden dr. Pavletič mu je že sedaj zrasel čez glavo. Vsi politikujoči duhovniki so naravnost zaljubljeni vanj, in ta sveti mož je mož bodočnosti v klerikalni stranki. Duhovniki kar gorijo zanj ter naganjajo ljudi v njegovo pisarno. On je pravi njihov mož — za dr. Gregorčiča ne mara nihče. Ni ga več voljavnega moža v deželi, ki bi še kaj dal na dr. Gregorčiča, zlasti odkar je pokazal v znanem slučaju po razkolu svojo lepo dušo in odkar je po storjenem izdajstvu in tlačenju v deželni hiši zapel hozano dr. Pajerju, najtrdo-vratnejšemu sovražniku goriških Slovencev. Pa tudi v farovžih ni nikakega ogrevanja zanj. Vse ga gleda nezakupno, nihče mu ni iskren prijatelj, vse ga smatra le za »potrebno zlo«, katero pripravlja pot drugemu, njihovemu človeku. Žalostna je ta istina za »ljubljenca naroda«, ali taka je. Če bi ga »Šol. Dom« ne držal še malce pokoncu, bi bila že še žalostnejša! Le slepijo ga tisti, ki ga gonijo v boj proti bližnjemu, kateremu se ima edino zahvaliti, da je kdaj kaj veljal; slepijo ga, ker mu dajejo tako dela, da ne more videti igre, katero uganjajo z njim zavratno, omamljajo ga, da lažje prestaja prehodno dobo, po kateri mu zaide zadnji že otemneli žarek nekdanjega solca. Ne gledamo črno, ne pretira-

vamo, marveč pišemo le resnico; in ta je taka, kakoršna stoji tu zapisana. Bližnja bodočnost jo nam potrdi, bodočnost, ko neha prehodna doba, ko se zbistrijo pojmi, ko stopi na stran boja za naše svete pravice, za napredek in svobodo vse, kar je dobrega med nami, in ko se zbere krog tulehkih Rimcev nerazsodna tolpa s koristolovci in narodnimi malomarneži.

Po »Gorici« bodo najbrže psovali radi resnice, katero smo povedali v teh dveh člankih, toda naj le psujejo; to bo le dokaz naše trditve. Gregorčič pa naj gre vase ter premišljuje, potem začne pisati morda o svojem bližnjem krahu ter pusti v miru druge, ki gledajo lahko mirno v bodočnost. Dosti!

DOPISI.

Iz Kobarida. — Pretečena dva praznika 25. in 26. pr. m. je bival tu značilni veletrežec z usnjem g. Hinko Simončič s Sušaka. A ni prišel samo obiskat svoje odjemalce, nego je priredil v nedeljo zvečer krasno vspeli glashbeni večer s svojimi gosli, ki ga zvesto spremljajo na vseh potovanjih. Navzoče občinstvo je bilo očarano od mojsterskega proizvajanja različnih glashbenih točk. Občudovanja vredna je Simončičeva tehnika na goslih; v tem oziru bi se mogel primerjati z marsikakimi virtuozji, ki nastopajo v koncertih in si pri tem služijo lep denar. Toda g. Simončič igra le v svojo in zabavo gostov; ne sprejema nobenega honorarja.

Jeden navzočih gospodov je povdarjal v kratki napitnici na g. Simončiča to njegovo ljubeznjivost in požrtvovalnost in zahvaljujoč se mu v imenu občinstva za umetniški užitek, je predlagal ob enem, da se v spomin na ta večer nabere kaka svota za družbo sv. Cirila in Metoda. In res nabrala se je lepa svotica; pripomniti pa moram, da je g. Simončič k tej svoti sam še prispeval s precejšnjim zneskom.

Blagemu, za umetnost unetemu rodoljubu hrvaškemu kličemo: »Lepa Vam hvala in na svidenje«.

Iz Biljane. — Znano je, kako trdo gre kmetu posebno v slabih letinah. Emda prede kmetu-posestniku, tem hujša kmetu-kolonu. Kolon je odvisen od milosti in nemilosti svojega gospodarja najemodajalca. Dobe se najemodajalec, ki pravično ravna s svojimi koloni, so pa tudi taki, ki jih čez mero stiskajo. Med zadnje se lahko prišteva nekega najemodajalca, ki ima razum drugod tudi v Biljani enega kolona. Ta kolon kakor tudi cela njegova družina se nahaja v največji revščini. Na obrazu teh ljudi se pozna, da trpe pomanjkanje ter da so od prenapornega dela vsi izmučeni.

Hišna gospodinja leži doma bolna, baje je zbolela radi pomanjkanja hrane.

Ubogi kmet je primoran prositi milosrčne ljudi za podporo. Marsikdo ga opomni, čez, čemu prosí, ko ima bogatega gospodarja, kateri bi mu lahko pomagal. Kako ubogi kmetič na tako opombo milo zdihne! Vselej previsoke odušne najemščine je zabredel pri gospodarju v dolg, skoraj ves pridelek mu isti pobere; vso perutnino mu mora nositi, da njegovo trdosrčnost le deloma ublaži. Ali ni tako ravnanje z ubogim kmetom vnebo-vpijoče? Kdo bi se nad takim oduštvom, nad tako trdosrčnostjo, ne zgražal? — Ali je morda ta najemodajalec sam nepremožen, da tako stiska ubogega kolona; je-li morda kak jud, da ga tako odira? O kaj še! Vpokojeni katoliški duhovnik je, kojega nikdar nisi široki trebuh komaj nosijo težke noge; duhovnik, ki si je nakopal ogromnega premoženja, stavec, na katerega zapuščino nestrpno čaka troja dedičev, živeti že sedaj radi dedščine v med-sebojnem sovraštvu. Kaj je mar temu svetemu možu v črni suknji za Boga in za Kristusove nauke, denar je menda edini njegov Bog. Kaj pomaga tudi klicati mu: Preantoni! ali se ne bojiš peklenskega ognja?!

Iz Velikega dolca. — Pri volitvi županstva dne 30. marca t. l. je bil izvoljen županom g. Franc Trobec, podžupanom pa gg. Grgič Franc in Mrkuža Jakob.

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.
(Dalje.)

»Rad bi govoril z guvernerjem.«
»Ej,« pravi jetničar nestrpno, »povedal sem vam že, da je nemogoče.«
»Zakaj je to nemogoče?«
»Ker po postavah, ki so veljavne v ječi, jetniku ni dovoljeno, da bi zahteval priti predenj.«
»Kaj pa je tukaj dovoljeno zahtevati?« vpraša Dantes.
»Boljšo hrano, če jo plačate, izprehod, in zdaj pazdaj knjige.«
»Knjig mi ni potreba, na izprehod se mi ne ljubi iti, in s svojo hrano sem zadovoljen; torej želim samo jedno, namreč govoriti z guvernerjem.«
»Če me hočete jeziti z vednim ponavljanjem jedne in iste prošnje, vam ne prinesem ničesar več jesti.«
»Prav,« pravi Dantes, »če mi ne prineseš ničesar več jesti, umrjem lakote, to je vse.«
Glas, s katerim je govoril Dantes te besede, pokaže jetničarju, da bode njegov jetnik srečen, če umre. Ker pa ima jetničar od vsakega jetnika na dan kakih deset vinarjev doblička, preračuni jetničar izgubo, katero bi povzročila njegovi blagajni Dantesova smrt, ter nadaljuje milejše:
»Čujte: kar želite, je nemogoče, torej ne zahtevajte zopet, kajti nobenega primera nimamo, da bi bil prišel guverner na jetnikovo prošnjo v njegovo celico, če bodete pametni, se vam pa dovoli hoditi na izprehod, in mogoče je, da pride ne-

kega dne tekom vašega izprehoda mimo guverner; tedaj mu lahko poveste, česa želite, in potem je odvisno od njega, če vam odgovori.«

»Toda,« pravi Dantes, »koliko časa pa moram čakati na ta način zastoj tega slučaja?«

»Vraga,« pravi jetničar, »jeden, dva tri mesece, morda jedno leto.«

»To mi je predolgo,« pravi Dantes, »takoj hočem govoriti z njim.«

»O,« pravi jetničar, »ne zataplajte se tako v jedao samo željo, katere ni mogoče zado-oljiti, ali pa v štirinajstih dneh znorite.«

»Kako meni to?« pravi Dantes.

»Da, znorite, kajti norost se vedno pri-anja tako; tukaj imamo za to neki vzgled: pred vami je pri-oval v tej sobi neki abbe, ki je vedno ponujal guvernerju milijon, če bi ga izpustil, in postal vedno bolj in bolj blazen.«

»In koliko časa je že, odkar je zapustil to sobo?«

»Dve leti.«

»Ali je bil oproščen?«

»Ne, prišel je v luknjo.«

»Čuj,« pravi Dantes, »jaz nisem niti abbe niti blazen; to poslednje morda še postanem, toda zdaj sem, hvala Bogu, še pri popolni zavesti; staviti ti hočem neki drugi predlog.«

»Kakšen?«

»Ne ponudim ti milijona, ker ga nimam, ampak ponujam ti sto tolarjev, če greš prvič, ko prideš v Marseille, h Kataloncem in izročiš neki deklici, ki se imenuje Mercedes, ne pisma, ampak samo dve vrsti.«

»Če ji izročim ti dve vrsti in se to izve, izgubim svojo službo, ki mi donša na leto brez napitnine in hrane tisoč

liber; vidite torej, da bi bil velik tepec, če bi stavil v nevarnost tisoč liber, da bi jih dobil tri sto.«

»Prav,« pravi Dantes, »torej poslušaj in si dobro zapomni, kar ti povem: če nečeš nesti Mercedes dveh vrst od mene ali ji vsaj povedati, da sem tukaj, te počakam nekega jutra za svojimi vrati ter ti razbijem s to pručico tvojo glavo.«

»Grožnje!« vsklikne ječar, stopi za korak nazaj in iztegne svoje roke v obrambo. »Gotovo pričenate blazneti, z abbejem je pričelo prav tako, in v treh dneh bodete popolnoma blazni kakor on. K sreči se nahajajo na gradu Ifu celice za take ljudi.«

Dantes pograbi pručico in zamahne z njo nad njegovo glavo.

»Prav, prav,« pravi jetničar. »Če torej nikakor nočete drugače, obvestim guvernerja.«

»Lepo!« pravi Dantes, postavi pručico na tla in sede na njo s povešeno glavo in blodečimi očmi, kakor da je res že blazen.

Jetničar odide, pa se vrne takoj s štirimi vojaki in s korporalom.

»V imenu guvernerjevem,« pravi, »peljite jetnika za jedno nadstropje nižje!«

»Torej v luknjo,« pravi korporal.

»Da, v luknjo; norca moramo spraviti k sovrstnikom.«

Štirje vojaki pograbi Dantesa, ki jim sledi brez upora, kakor da je omamljen.

Peljejo ga za petnajst stopnic globokeje, in nato se odpro vrata luknje, v katero vstopi z besedami:

»Prav ima, norce je treba spraviti k njihovim sovrstnikom.«

(Dalje pride.)

Domate in razne novice.

Smrtina kosa. — V Tolminu je umrl včeraj g. Anton Devetak, c. kr. poštar in posestnik. Pokojni Devetak je bil iz širokognane, ugledne, narodne rodbine, ljubezniv mož, priljubljen pri vseh, ki so imeli z njim posla. Smrt ni prišla nepričakovano, marveč se je vedelo, da zavrata bolezen le prezgodaj vpihne njegovo življenje. Blag mu ostani spomin!

Umrl je g. Josip Turk, posestnik v Škorklji pri Trstu, vrl narodnjak, član raznih narodnih društev.

Današnja „Soča“ tudi nima priloge, ker smo preložili v zadnjih dneh vse stroje v pritličje, novi motor še ni postavljen, ročni obrat strojev pa je silno počasen. Kmalu bo zopet vse v redu.

„Pevsko in glasbeno društvo“ naznanja, da sedaj ni pevskega vaja; pričetek se naznanja običajnim potom.

Učiteljsko društvo za gorški okraj vabi na zborovanje, ki bo v četrtek dne 6. aprila t. l. ob 9. uri predpoldne v restavracijski dvorani „Trgovskega doma“ v Gorici. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Mladi učitelj (poroča tovariš Ant. Možina). 3. Koncert v korist „Učiteljskega konvikta“. 4. društvo „Narodna prosveta“ (poroča tovariš Alojzij Urbančič). 5. Sedanji položaj novega zakonskega načrta. 6. Razni nasveti in predlogi. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Koncert „Pevskega in glasbenega društva“. — V nedeljo je bil prvi koncert tega društva v „Trgovskem domu“. — O notranji vrednosti pevskega občinstva ne moremo imeti nize oceno iz perva glasbenika. — O zunanjih okoliščinah pa omenjamo:

Udeležba je bila morda večja nego kdajkoli doslej, toda — pričakovali smo več. Galerija je bila nepopolnena, sedeži vsi razprodani, toda v parteru je bilo od 180 sedežev praznih okrog 80, kar je slabo vplivalo na ostalo občinstvo in še slabše na pevski zbor.

Slovensko uradništvo se je zopet odlikovalo z odsotnostjo (izjeme so častne!), klerikalci so poslali le nekaj takih somišljenikov, katerim bi naravnost škodilo, ako bi jih ne bilo nikdar videti na takih veseljah, dijaštva premalo! Dohodek blizu 600 K bo komaj kril troške!

Koncert je bil napovedan od 8½, a na lepakih in vabilih je bilo rečeno, da med izvajanjem točk sporeda bodo vrata zaprta. Vkljub temu so prihajali gostje še po 9. uri, in sicer taki, ki so naprej kupili sedeže. — Ali se Slovenci ves ne moremo nikjer naučiti reda in točnosti? Kdor pride prepozno, moti celo slavnost!

Naš glasbeni poročevalec pa piše: „Ni nam bilo varano pričakovanje s katerim smo šli v nedeljo na koncert pevske in glasb. dr. v Trgovskem domu. Že skrbno izbrani in sestavljeni vsopred z imeni samih znamenitih skladateljev, bodisi za zbor, bodisi za orkester, služi kot merilo za umetniško-resno smer društva. Tega ne smemo prezreti, ker je še le glasb. dr. pričelo prirejati v Gorici prave umetniške koncerte. Iz tega sledi tudi, da mora biti društvo pripravljeno — zavvedajoč se svojega stališča — na kritiko, s kakoršno se ne presojajo diletantski nastopi, pred katerimi se nastopajoči in občinstvo v skrbah poprašujejo „ali pojde?“ In povdarjamo ponovno: ni se mu bati tudi najstrožje ocene.“

Nov dokaz nam podaja ravno zadnji koncert. — Najzanimivejša točka je bil prolog g. Michla. O prologu je pač mnenje enoglasno, da je s to kompozicijo zadovoljil skladatelj tudi najbolj razvajeno uho. Zasnovan je v velikem slogu, odlikuje se pa posebno z izredno srečno invencijo najrazličnejših muzikalnih motivov in imenitno ilustracijo besedila. Da je gosp. skladatelj izborni instrumentalist, dokazuje že uvod orkestra. Z menjajočim se vporabljanjem pihalnikov in godal na lok v vsakovrstnih variacijah in sestavah doseže najpopolnejše efekte; pravi biser instrumentacije je ravno Vivace v ¾ taktu, strogo formalno izveden v stilu, ki spominja na klasične. Nastopi možki zbor s karakterističnim recitativom in konča z mogočnim trizvokom („ti stoj!“) Recitativ, sam na sebi težko pogoditi, se je skladatelju v tej skladbi posrečil in nam je baš v divnem bas-solo vstvaril vzgled muzikalne deklamacije, katero je tudi solist vrlo predaval. — V ženskem zboru kakor tudi v sledečem mu mešanem zboru nam glasba, če smemo tako reči, plastično slika življenje in vrvenje pri gradnji mogočno zasnovanega Trgovskega doma („sklad

na sklad iz tal se dviga“). Krasen je prehod iz najnežnejšega pp („in že so polnjeni hrastovi“) spremljanega v orgeljskem legatu, v zraščeni ff, na kar sledi v triumfalnem tempu orkestralni odstavček, kateremu se pridruži zbor, zaključujoč z najvišjim patosom brez spremljevanja. Na to še običajni sklepni udarci orkestra. — Lepa skladba se je pod neposrednim vodstvom njenega stvaritelja tudi lepo izvajala, kar izpričuje navdušenje občinstva, ki je prirejalo mlademu skladatelju prisrčne ovacije. Poklonjen mu je bil lovorov venec.

Moški zbor „Prešernu“ je prav dobro vspel in smo z zadovoljstvom opazili naraščaj v tenorju. — Kakor na prejšnjih koncertih peli ste se tudi na tem dve ruski pesmi: „dve roži“ in „vozle rečki“, katerih prva — delikatno-umetna, jako težavna skladba — je napravila dober vtis, dasi je mal pogrešek istega že pravil v nemalo nevarnost, dočim se je druga izvedla povsem dobro.

Da se je „Piseň česká“ ponovila na tem koncertu, je bilo umestno in je vstrezalo občim želji, slišati znamenito skladbo še enkrat in tako stopnjevati vžitek, ki ga nudi. Občinstvo je tudi izrazilo svojo hvaležnost z burno pohvalo. Pela se je z istim vzletom kakor prvič, kar priča tudi o napredovanju pevskega zbora, ki se zna vedno bolj poglobljati v krasoto večjih in že vsled tega tudi težjih skladb. Vsekakor je bilo mogoče tudi na tem koncertu opaziti napredek zbora v bolj nijansovanem izvajanju; ni dvoma, da se bo lepo število krepko nastopajočih glasov znalo zlit v še bolj čisto harmonično celoto. — Dobro izbrane in umetniške vrednosti so bile tudi točke, koje je izvrstno sviral vojaški orkester, ki nam baš na koncertih „pevske in glasb. dr.“ nudi priložnost, seznanjati se z dobrimi instrumentalnimi deli.

— Iz Ljubljane je došel g. prof. M. Hubad, ravnatelj „Glasbene Matice“, da vidi naš napredek na polju glasbe. V svojem govoru pozneje v restavraciji je pohvalil zbor in njega resno delo, ki hoče doseči vsepehe, kakor jih zahteva prava umetnost. — Gosp. Hubada je občinstvo navdušeno pozdravilo.

K štrajku pekovskih pomočnikov v Gorici. — Zadnjič smo naznanili, da priobčimo dopis iz krogov pekovskih pomočnikov glede njihovih razmer in glede napovedanega štrajka. Dopis se glasi:

„Da ne bi občinstvo napačno sodilo o sedanjem gibanju pekovskih pomočnikov v Gorici, podajemo tukaj nekoliko pojasnil:

Pekovska obrt je v svoji izvršbi ponežno delo. Ko drugi ljudje spijo, greši pek na svojem zdravju in boljši družinski sreči. Ob 7. ali ob 8. uri zvečer se po navadi prične delo v pekariji in traje do 7. in marsikje do 10. ure drugega dne predpoldne. Spanje po dnevu je itak ni dosti vredno, ker ni miru, ali za peka je to še slabše. Med počitnim časom mora popoldan vstati in iti napraviti kvas ob kaki 2. ali ob 3. uri popoldan. Razbito spanje dan na dan. Vajenci pa so še na slabšem, ker ti imajo po končanem pekarskem delu pospravljati, vodo nositi, kruh raznašati itd., tako da so upreženi po 16—18 ur na dan. Malo počitka in še tisti nič vreden — v obrok. In gorisko pekarsko delo se razločuje še v tem, da je težje ko drugod, a zato pa so delavci slabše plačani, kakor kjer si bodi v Avstriji. Najboljšo plačo imajo 4 delavci po 12 gld. na teden. Največ pa je delavcev s 7, 8, 9 gold. na teden, še Macedonci in Črnogorci pri železnici zaslužijo več, ne da se jim je bilo treba tri leta učiti.

Za mladi naraščaj se istotako nihče ne briga. Vajenci ne obiskujejo nikakih šol, kar morajo drugod pod kaznijo učnih mojstrov storiti, to se zanemarija. In kaj mora postati s tako intelektualno zanemarjeno mladino — da še isto malo pozabijo, kar so z doma s seboj prinesli.

V sanitarnem oziru bi bilo vendar zahtevati, da se kruh za javno razprodajo izdela v snažnih prostorih na snažni način, ali kaj vidimo: v najbolj temnih, tesnih, umazanih in smrdljivih luknjah se izdeluje — kruh! Pek, ki se potrebuje marvečkrat tudi umiti, pa ne dobi niti brisače, to znači pač več azijske razmere, ne pa rokodelstva z evropske kulture. Predložili smo gospodarjem naše pač skromne zahteve, in imamo dobro voljo se mirno pogajati z mojstri. Ali pokažejo tudi mojstri svojo dobro voljo — ne vemo, situacija je resna. Svarimo pred trdovratnostjo.“

Pobrigali smo se potem za informacije pri enem prvih pekovskih mojstrov v Gorici. Gospodarji pravijo, da takega poviška, kakor zahtevajo pomočniki (za nekatere po 8

K več na teden) nikakor ne morejo privoliti, ker potem bi bilo bolje zapreti pekarno. Delavci so res po 10 ur v pekarni, toda pravega dela imajo za 6 ali 8 ur, drugače počivajo notri. Najmanj pride delavec, vrtniški kruh in kavo, na 11 gld. na teden, prvi delavci pridejo na mesec na 60 gld., drugi čez 50 gld.; po novem pa bi prišli prvi delavci na mesec na 72 gld. (Tiskarska obrt n. pr. ne daje toliko zaslužka!) Kar se tiče prostosti, imajo vsak po 36 ur prosto na teden. Seveda toliko zaslužka ni, da bi se moglo teh 36 ur prebiti v krčmi. Kdo ga pa ima? Opaža se, da nekateri delavci le preradi hodijo namesto domov v krčmo, le pogostoma se pripeti, da pride kdo vinjen v pekarno; potem pa naj dela! Ali pa celo pustijo gospodarja na cedilu. Najslabši so tisti, ki stojijo gibanju za štrajk na čelu. Ravnati se hočejo po Trstu, Gradcu in drugih velikih mestih, ali to je neopravičeno gledé na razmere v Gorici. Postavili pa so se na to stališče, da gospodarji naj jim povišajo plače, povišek pa naj si pridobijo s tem, da zvišajo ceno kruha, češ, občinstvo že plača. Gospodarji pa kaj takega ne morejo storiti. Kruha bi tudi več ne raznašali. Že zaradi 36 urnega odmora je treba po jednega delavca več, če bi ne raznašali več kruha, bi bilo treba najeti posebnega raznašalca, kar znači nove troške. Namen je tudi ta, da bi dobili delo tudi oni, ki so brez dela. — Gledajo na druge delavce, češ, da so dobro plačani, ali plačani so tudi pekovski pomočniki dobro po razmerah, zlasti če se vpoštevajo plače drugih. Pri vsem tem razgovoru o štrajku pa ne govori nihče o delu gospodarjev in o njegovi skrbi. Gospodar vstane ob 4. uri zjutraj ter je na delu do pop. do 4. ure, in mora skrbeti za vse, pred vsem za odjemalce, da imajo tudi delavci delo. —

Tako od strani gospodarjev.

Deputacija pekovskih pomočnikov je šla k policijskemu svetniku Continu prositi ga, da bi posredoval za nje pri gospodarjih. G. svetnik je šel res takoj na delo ter dosegel zbiranje gospodarjev in nekaterih delavcev. Gospodarji so se odločili zvišati pomočnikom plačo za 5%; dovoliti dodatni tedenski počitek in nedeljski od 7. zjutraj do 10. zvečer; nasproti onim, ki stojijo na čelu gibanja za štrajk, se ne stori nobenega koraka, marveč ostanejo v delu; podpiše se pogodba za 3 leta. —

Kakor čujemo, se delavci ne zadovoljujejo s temi pogoji, marveč ostanejo pri svojih zahtevah. Vleči s. utegne ta reč naprej tako, da bo trajal štrajk prav okoli Velikonoči, ko je največ dela v pekarski obrti.

Kako delajo klerikalci. — Podružnica sv. C. in M. v Gorici danes ni nič drugega nego klerikalna postojanka, kakor je cela družba sploh pospeševalka klerikalnega mračnjstva. Kolikor je dobrega, je edino to, da otroci v družinskih zavodih ostanejo vsaj Slovenci. — Zaradi tega smo tudi priobčili zapored vabila na dramatični večer in odprli so se tudi prostori „Trgovskega doma“. Seveda se je do objave v klerikalnih listih lepo zamolčalo, da gre tu pravzaprav za „Šolski dom“, kateri nam še ni dal prilike, da bi mogli spremeniti znano stališče.

„Pevsko in glasbeno društvo“ s svojo šolo je gotovo kulturen zavod za goriske Slovence; žrtve so velike in vstrajna delavnost članov je vredna vse pohvale. Vspehi pa so toliko, da Lahi in Nemci že sami priznavajo, da so na tem polju daleč zaostali za Slovenci. — In glejte! Vkljub temu, da to društvo tako lepo deluje in niti ne dela klerikalcem kake konkurence, ker nič nimajo, vkljub temu niso omenjali klerikalni listi nedeljskega koncerta niti z besedico, pač pa je delala „Gorica“ še v soboto reklamo za pristno germanski „Lohengrin“ v laškem gledališču. In res je bilo v gledališču tudi nekaj slovenskih klerikalcev; tje so šli, dasi bo ta opera še večkrat, na slovenski koncert jih pa ni bilo! Sploh ni bilo na koncertu niti enega klerikalnega matadorja! — Tak odgovor je morda iznenadil tiste, ki so zadnji čas veliko ljubimkali s klerikalci, ali odgovor je le naravna posledica doslednosti in intransigence klerikalcev po geslu: „Naj hudič vzame vse, kar ne služi našim naklepom!“

Kopališče v Gračeju. — Kakor vsako leto, se sprejme t. di letos brezplačno 50 škrofuloznih otrok iz mesta in z dežele v gračeško kopališče. Otroci ne smejo imeti pod 6 in ne nad 12 let, in morajo imeti redno stavljenе kože. Čas za vlaganje prošenj je do 15. maja t. l. na kopališčni odbor v Gračeju potom magistrata v Gorici ter potom okr. glavarstevna

deželi. Prošnjam morajo biti priložena zdravniška spričevala o ubožnosti in o rojstvu. Po preteku označene dobe se ne ozira več na prošnje.

Novočenje v Kobaridu. — Dne 31. pr. m. se je vršilo novočenje v Kobaridu. Na novočenje je bilo poklicanih 132. Potrdili so jih k liniji 18, v nadom. rezervi 7; skupaj 25. — Po občinah: Sedlo 3, Kobarid 3, Dreženca 4, Kred 4, Breginj 4, Libušnje 4, Livek 1, Idersko 2.

Novočenje v Bovecu. — Na novočenju 1. t. m. je bilo 86 mladeničev. Potrdili so jih 15 k liniji, 5 v nadom. rezervi, skupaj 20. Po občinah: Bovec 8, Čezsoča 3, Trenta 1, Žaga 2, Srpenica 2, Log 3, Soča 1.

Zabavni vlak ob nedeljah in praznikih na progi Trst-Krmin. — Od 2. t. m. do vstetega 2. nov. t. l. vozi na črti Trst-Krmin ob nedeljah in praznikih zabavni vlak z vozovi 2. in 3. razreda po znižanih cenah. Odhod iz Trsta ob 2:45 pop., prihod v Gorico ob 4:19, v Krmin ob 4:40. Odhod iz Krmina ob 9:25 zvečer, dohod v Gorico ob 10., v Trst ob 11:47. Cena: iz Trsta v Gorico za drugi razred 3:90 K, za tretji razred 2:50 K.

Južna železnica je izdala naznanilo o tem zabavnem vlaku v laškem in nemškem jeziku. Zakaj se ne izdajajo taka naznanila tudi v slovenščini? To za bodoče pač zahtevamo!

Izlet. — Kolesarsko društvo „Gorica“ napravi izlet v nedeljo dne 9. t. m. v St. Peter-Rente-Bilje-Miren-Gorica, 18 km. Zato pa prosimo tukajšnje kakor tudi zunanje člane, da se ga polnoštevilno udeležijo. Oprava kolesarska. Odhod bode točno ob 2. popoldne izpred kavarnе „Central“. V slučaju slabega vremena se preloži na naslednjo nedeljo ob istem času.

O napadlih, katere zagreše vojaki pešci tuk. pešpolka nad mirnimi ljudmi, se čuje vedno več. V nedeljo sta napadla dva vojaka dva mladeniča iz St. Petra, ko sta šla domov. Grozila sta jima z bodali. Mladeriča sta zbežala. Pozneje sta se lotila mehanika Batič, katerega je ranil jeden vojakov na glavi. — Na Kormu se je pogovarjal neki mladenič s svojim dekletom; kar sta se zalezla vanj dva vojaka ter ga podrla. V ulici Novega mosta so grozili t. je vojaki nekemu kolesarju, ker ni imel prižgane svetilke. Kolesar je pognil revolver, vojaki so zbežali. — Pač zadnji čas, da se naredi konec takim napadom!

Gozdni požari. — Pri Dolginjivi in pod Sv. goro je zgorelo v zadnjem času več nizke hoste. Škoda pod Sv. goro se ceni na 1000 K. Pri Sv. Ivanu pri Devinu so padle iskre z vlaka na travo ter jo vžgale. Ogenj je uničil borovce v obseju 3000 m².

Požar v Srpenici. — V noči na soboto je nastal v Srpenici na Bovškem požar, ki je vpelil okoli 70 hiš. Poroča se nam, da je nastal ogenj v hiši pod št. 36. Zgorelo je 66 hiš, tri so porušili. V hiši št. 36. je zgorela tudi junica. Goreti je začelo o polnoči iz pepelnjaka; žena je zvečer pustila ogelje, odkoder so prišle kakke iskre do listja, in tako je nastal ogenj. Čez Stolovo gorovje med Srpenico in Kobarisko dolino se je sipal pepel okoli kakor sneg. Smrad je bil po celi Kobariski dolini. Ljudstvo je zbegano, toliko družin je brez strehe! Še ni prešel ljudem iz spomina strašni požar v Bovecu, že je tu nova nesreča. Večina pogorelecev je zavarovana, ali kakor po navadi slabo.

Srebrna zapestnica s priveskom, katera je bila izgubljena na podčastniškem plesu v „Trg. domu“, se je našla. Dama, ki jo je izgubila, naj se oglasi zopet pri hišniku v „Trg. domu“.

Vojna med Rusi in Japonci.

Mir?

Oficijelno se razglša iz Petrograda, da Rusija čisto nič ne misli na kaka mirovna pogajanja z Japonsko, marveč hoče nadaljevati vojno z vso energijo.

Predsednik ameriških Zjedinjenih držav je dal razglasiti, da je povsem izmišljena vest, da sta ga naprosili Rusija in Japonska za posredovanje glede miru.

Ruski listi o miru.

„Nov. Vremja“ konstatuje, da že tudi v odgovornih ruskih krogih pričenjajo govoriti o miru. „Naše mnenje o tem vprašanju“, pravi list, „je pojasnjeno že zadosti. Mi ne pripoznamo možnosti miru z Japonsko prej, dokler ni poražena ter sama prosi za mir. S tega stališča smatramo za nujno potrebno, da se priobčijo vsi diplomatični dogovori, ki so se vršili pred vojsko.“

„Moskovskija Viedomosti“ pišejo o isti stvari: „Rusija noče sramotnega miru, noče se ločiti od armade. Ponižanje in večna sramota pa je, da se je spustila Rusija v notranjosti pod vodstvo ljudi, ki nimajo nič skupnega z ruskim narodnim duhom, ali Rusijo celo sovražijo.“ Obenem poroča list, da se odpošiljajo generalu Lineviču brzobjavke s ti-soči podpisov iz cele Rusije, v katerih se glasi: „Dragi bratje na daljnem vzhodu! Ne verujte lažem, ki izvirajo od sovražnika. Mi bomo dali svoje vse, kakor Vi prelivate svojo kri do zadnje kaplje. Zadnji naši bratje in sinovi Vam pridejo na pomoč. Mi verujemo na Vašo in našo zmago! Cela Rusija je z Vami in za Vas. Bog daj zdravje generaloma Lineviču in Kuropatkinu. Bog z Vami. Mi vsi molimo za Vas!“

Japonci v osvojeni deželi.

Iz Gunčulina poročajo: Kitajski trgovci, ki so iz Mukdena došli sem, poročajo, da so Japonci prevzeli v svojo upravo vso osvojeno Mandžurijo. Kitajsko pošto so vzeli v svojo roko in po cestah funkcionira japonska policija; železnice predelujejo po japonskem načinu. Mukden je že zvezan z Daljnim. Japonci dobivajo svoja pojačenja po treh potih, in sicer preko Soeula, preko Daljnega in po sinimintinski železnici, ki so jo vzeli v najem Japonci.

Rusko-kitajska banka

javlja, da je njena mukdenska podružnica na svojem umikanju od poldruga milijona rubljev in 600 pudov srebra izgubila 100.000 rubljev in 75 pudov srebra. Transport je bil prišel v ogenj, toda pozneje je bil večinoma rešen.

Japonska zviša carine.

Kakor poročajo iz Newjorka, so dobili trgovci migljaj, naj se požurijo s svojimi posiljatvami, ker Japonska namerava zvišati svoje carine še pred mesecem junijem.

Mobilizacija ruske garde.

V vojaških krogih v Petrogradu se zatrjuje, kakor poroča „Ruskoje Slovo“, da je mobilizacija druge gardne pehotne divizije sklenjena stvar. Ista pojde na bojišče najbrž z brigado gardnega topništva. Glede druge divizije konjeništvu ni še ničesar znano.

Razna poročila.

Pričakuje se, da začno Japonci v kratkem zopet z ofenzivo, ker so njihove čete 30 km južno od ruskih pozicij dobile nova ojačenja. — Rusi se koncentrirajo pri Kirinu. — Generalu Kuropatkinu so pustili celo letno plačo, ki jo je imel kot vrhovnik poveljnik v znesku 144.000 rubljev. General Linevič poroča, da na bojišču ni prišlo v zadnjih dneh do nikake spremembe.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Zbornica je izvolila odbor 48 členov, ki bodo pretresali razmerje z Ogrsko. Na to je zbornica v vseh čitanih vsprejela zakon glede prodaje več predmetov državne lastnine. Posl. Schöpfer, Schraffl in tovariši so ministerskega predsednika interpellirali o stanju krize na Ogrskem.

Posl. Berger je predlagal včeraj, naj se premoženje cerkve izroči upravi države ter se duhovnike uvrsti med državne uradnike. Nadaljevala se je razprava o rayoniranju ter se je sprejel načrt zakona.

Pritožba ničnosti glede laških dijakov ovržena. — V tajni razpravi se je bavila kasacijska sodnija 31. pr. m. s pritožbo ničnosti 10 laških dijakov, ki so bili radi pregreškov po § 305. kazenskega zakona obsojeni od deželne sodnije v Trstu v zapor na 14 dni do 6 tednov. Povodom pokrajinske razstave v Vidnu se je vršil tam znani shod dijakov. Shoda se je udeležila tudi deputacija laških dijakov iz Avstrije. Na kolodvoru je dijake pričakovala ogromna množica ter jih na okrašenih vozeh peljala v mesto. Na voze so bili irredentistiški znaki. Slišati je bilo tudi irredentistiške klice. Na nekem vozu, na katerem ni sicer bilo nobenega avstrijskega dijaka, so bili irredentistiški govori. Radi aktivne udeležbe v teh demonstracijah je bilo obsojeno 10 avstrijskih dijakov po § 305. kazenskega zakona radi nezakonitih dejanjih. Pritožba ničnosti je bila zavrnjena.

Spominska svetinja Strossmajerju. — Hrvatska kiparja Frangeš in Valdec izdelujeta spominsko svetinjo za velikega biskupa Strossmajerja.

Katoliško „učiteljsko“ društvo na Bavarskem. — To društvo šteje nad 300 udov, to je učiteljev, in 4176 častnih članov, to je duhovnikov. Na vsakega učitelja pride 14 duhovnikov! Lepo društvo!

Čehi izdelni zbor. — „Narodni listi“ pišejo, da če se ne odločijo Nemci opustiti obstrukcije v českem deželnem zboru, hočejo Čehi preprečiti delovanje poslanske zbornice na Dunaju!

Atentat na policijskega komisarja. Proti policijskemu komisarju v Lodzu je bila vržena bomba. Komisar je težko ranjen. Storilec je bil ob aretovanju ranjen od policijskih uradnikov. Radi tega so ga odvedli v bolnišnico kakor ujetnika. Eksplozija je bila tako močna, da so bile razbite vse šipe na oknih sosednih hiš.

O tem atentatu se poroča še: Veliko razburjenje je v Lodzu povzročil atentat z bombo, ki je bil izvršen proti komisarju drugega policijskega okrožja, imenoma Szabolowicz. Isti je dobil rane, ki so najbrž smrtne. Kakor je posneti iz zadnjih poročil, je bil ta atentat izvršen na isti način, kakor oni proti baronu Nolkenu v Varšavi. Komisar Szabolowicz je prejel ob eni uri popoldne telefonični ukaz, naj takoj pride na glavni policijski urad. Po daljšem se je takoj tja peš, ter ukazal redarju, naj mu sledi. Ko je komisar korakal po Konstatinovski ulici, je neki siromašno oblečen mož, ki je imel na rokah košaro, stal na oglu Zavadzke alee. Ko se je komisar Szabolowicz približal možu, je vrgel isti ravno pred Szabolowiczem bombo. Bomba je s strašno silo eksplodirala. Szabolowicz je bil težko ranjen. Obe nogi sta bili zdrobljeni in v prsi je zadobil globoko rano. Zdravniki menijo, da je izključeno, da bi se ozdravil. Pok eksplozije je bilo slišati na veliko daljavo. Raztela se bomba je napravila v zemljo luknjo, ki je bila pol metra globoka ter je merila v obsegu štiri metre. Vse šipe na oknih sosednih hiš so bile razbite. Takoj po eksploziji je prijel redar, ki je šel za Szabolowiczem, moža, ki je vrgel bombo ter ga je s svojo sabljo dvakrat udaril po glavi. Sodi se, da mož umre na dobljenih ranah. Kdo je ta mož, se ni zamoglo še konstatirati, star je približno 40 let. V njegovem žepu so našli nabit star revolver in patrone. Atentat proti Szabolowiczu ni prišel nepričakovano. Socijalisti so ga sovražili, ker je za časa nemirov v Lodzu meseca decembra ustrelil nekega njihovega sodruga.

Ustanovitev arabske države. — Kakor poročajo iz Berolina, je arabska politična liga v Kairi izdala oklic za ustanovitev arabske države.

Oboroževanje Tirolske. — Iz Inomosta poročajo, da namerava vojni minister resno utrditi Trentin in Tirolsko. Vlaki da vsak dan dovajajo topove in drugi vojni material, a izlasti da se utrjuje Franzensfeste. Do sedaj so odpeljali proti jugu že nad 200 topov.

Grof in grofica Lonyay. — „Neues Wiener Tagblatt“ poroča, da sta grof in grofica Lonyay sklenila, da se stalno naselita na Angležkem.

Požar na tržaškem parniku. — Poroča se: Parnik „Arimaten“, lastnina tržaškega brodolastnika L. Premuda, je prišel v pristanišče New-Orleans goreti. Požar se je tako naglo razširil, da so morali ladijo radi gašenja prevrtati. Ladija in tovor, obstoječ iz žita, pavole in olja sta bila zelo poškodovana, izlasti je težko poškodovanih 500 bal pavole.

Kolike znosijo ljudje v loterijo. — Za tekoče leto so dohodki loterije v Avstriji proračunjeni na 29.540.650 kron, stroški pa na 18.740.650 K, prebitek na 11.400.000 kron.

Moderc prepovedan. — Bolgarsko naučno ministerstvo je prepovedalo vsem gojenkam gimnazijev na Bolgarskem nositi modere.

Pes v vojaški službi. — Avstro-ogrski klub za nabavo vojnih psov preskrbi armado s približno 3000 psi, ki bodo deljeni v vojne in sanitetne. Prvi zavod za dresiranje psov v take namene je postavljen v Sieveringu. Ustanovnik kluba nadporočnik Frank je imel te dni na Dunaju v vojaškem kazinu predavanje o vojnih pseh ter je kaza tudi že bolj dresirane v vojni opravi.

Česka šolska družba „Ustredni Matice šolska“ je imela 26. pr. m. svoj občni zbor. Družba je imela v prejšnjem letu 914.088 K 49 v dohodkov. Tolika je česka požrtvovalnost za šolo!

Maroko. — Te dni je stopil nemški cesar prvič na tla marokanskega šerifata. Maroko ima izredno mnogo naravnega bogatstva. Velik je Maroko kakor Španija. Prebivalci so Berberi, Hamuti, ki so v nižinah pomešani z Arabci. Ako prideš v Maroko, srečaš najpogostejše Mavra: ti so iz Španske izšli Arabi, kateri se imenuje sami Andaluzijci. Židov je v Maroku do 150 tisočev. Dežela je bogata na sadju, rudninah itd., tudi živinoreja cvete. Ima do 6 milijonov glav goveje živine, okoli 45 milijonov ovac, pol milijona konj itd. Vojska šteje 3000 pešcev, 3000 konjenikov, 10.000 zandamerije na konjih. Mornarica je nekdaj cvetela, sedaj je propadla. Trgovina z Marokom cvete. In tu je Nemčija tista, ki se briga, da bi pročitvala njena trgovina v Maroku. Že leta 1898. je participirala Nemčija v tej trgovini s 14%. — Nemški cesar rad potuje. To pot je šel v Maroko. Tej poti se pripisuje poseben pomen, naperjen proti Franciji. V Maroku so interesirane v glavnem Francoska iz Algirja, Angleška iz Gibraltarja in Španija. Angleška in Francija sta se v tem pogledu sporazumeli in 8. aprila lani se je

izreklo, da je določen Franciji pretežni vpliv na Maroko. Španija se je temu udala, če tudi nerada. Kaj pa naj stori Nemčija? K večjemu more demonstrirati, in pot nekake demonstracije je završil nemški cesar. Da bi prišlo do kakih posebnih sporov med Nemčijo in Francijo radi tega, ni verjeti, ker francoska diplomacija stoji precej hladno nasproti demonstracijskemu potovanju nemškega cesarja.

Narodno gospodarstvo.

Motor rešitelj male črt. — Mala obrt gine v konkurenci z veleobrtjo in produkcijo na veliko. Mali obrti je škodovala v prvi vrsti para in parni stroj, ki je dal veleindustriji močno pa razmerno ceno delavno moč. Mala obrt ni mogla rabiti pare v svoji skromni delavnici. Ali sedaj se reči predružačujejo. Z uvedbo malih motorjev na plin more tudi mala obrt dobiti po ceni delavno moč, ki mu

pomaga v konkurenci z veleindustrijo. Razlika med veleobrtjo in malo je obstojala doslej v sredstvih moti, s katerimi je razpolagala jedna in druga. Še večjo podporo obetajo mali obrti električni motorji, ki so ceneji od drugih, ter dajejo moč od 1/30 konjske sile do deset konjskih sil in čez. To je sredstvo, po katerem se ekonomizaje delo ljudske roke ter poveča produktivna sposobnost male obrti.

ZAHVALA.

Štejem si v dolžnost, javno zahvaliti odvetnika g. dr. Tuma, kateri me je zastopal v pravni zadevi v drugi in tretji inštanci proti g. Jos. Naglosu iz Krmina, ter vdobil pravdo v znesku K 14.000. To pravdo so smatrali trije drugi goriški odvetniki za izgubljeno.

Ivan Ušaj
v Gorici.

Tužnim in potrtnim sream naznanjamo dragim sorodnikom, častitim prijateljem in znancem, da je naš nepozabni in iskreno ljubljeni oče

Anton Devetak,

c. kr. poštar in posestnik v Tolminu

po dolgi mučni bolezni v 46. letu svoje starosti, previden s svetotajstvi za umirajoč, danes zjutraj mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega ranjkega bode v četrtek ob 10. uri dopoludno izpred lastne hiše na domače pokopališče.

V Tolminu, dne 4. aprila 1905.

Nilo, Marija, Ilka, Lenka, otroci.

ZAHVALA.

Prečastiti duhovščini, učiteljstvu, staršinstvu solkanskemu, gg. županom goriške okolice, gg. pevcem solkanskim, prijateljem, znancem, darovateljem vencev, sorodnikom ter vsem, kateri so spremenili našo preljubljeno soprogo, oziroma mater, gospo

KATARINO MOZETIČ

k zadnjemu počitku, se prisrčno zahvaljuje

žalujoča družina Mozetič.

V Solkanu, dne 1. aprila 1905.

Ako hočete zares

kupiti, vedno solidno in lepo blago po primerno nizkih cenah in se ne pustiti samo radi nizkih cen slepiti, Vam morem s prepričanjem zagotoviti, da se blagovolite obrniti zaupno, v Vašo popolno zadovoljnost, ob vsaki potrebi do domače trdke

J. ZORNIK – Gorica
sedaj Gosposka ulica štv. 10.

ki nudi največjo zalogo vedno zadnjih novosti krasnih okraskov za obleke, perila in ovratnice za gospode, solčnikov, dežnikov, svil, modercev, predpasnikov, pasov itd.

— Zaloga vseh potrebtčin za g. šivilje in krojače. —

Iščejo se mladeniči

v starosti od 14. do 16. leta za lahka tovarniška dela. — Oglasiti se je pri gospodu nadzorniku tovarne gospoda

Moser-ja na Rojcah pri Gorici.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega
blaga tog tkanin, preje in otilj.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjlce. — Rožni vencl. — Mašne
knjižice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Za pomladno in poletno dobo
bogata izbira

klobukov za dame

po zmernih cenah.

Matilda Pan

v Raštelju št. 3, II. nadstropje.

Gorica * Gorica

Hôtel

„pri zlatem jellu“

v trgovskem središču nasproti
nadškofijiški palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah. —
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skie-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in ptuja vina. Izvirno
pilzensko »prazdroj«-pivo.

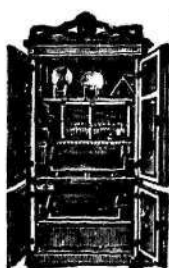
Gorica * Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljud-
skega vrta. — Hotel prvega reda.
— V hotelu in dependanci nad
70 sob in salonov. — Lastna
električna razsvetljava. — Elek-
trični avtomobil-omnibus k vsem
brzovlakom in po potrebi. —
Velik park pretežno z eksotičnim
rastlinstvom. — Mirna, krasna
lega, nič prahu, kakor nalašč
za one, ki hočejo prijetno in
mirno preživeti nekaj časa v
Gorici. — Izborna kuhinja in
klet. — V hotelu je obsežna
knjižnica.

Samoigralni mandolinski orkestrion

najnovejše, najdovršenejše
konstrukcije.

Za koncertno in plesno
godbo, za restavratere,
koncertne in plesne
dvorane.

Čudovito ceno.

Odlična lepota glasov, mo-
derna izvršitev pod polnim
jamstvom.

Pošiljam na najmanjše obroke brez poviška
cene. — Prospekti gratis in franko.

S Zangl na Dunaju,

IV., Favoritenplatz 2.

Edini zastopnik in tvorniška zaloga firme
Kuhl & Klatt v Berlinu.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

filižalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške
plnce, potlice itd.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkeinega olja

prve vrste

najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: K - 64, -72, -80, -88, -96,
1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80, 2

Na debelo cene ugodne.

Poklija poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do
popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerno.

Išče se

učenca

za kujigarno in trgovino z muzikalijami
in umetninami.

Ponudbe na:

Goriška Tiskarna fl. Gabršček.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 28.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih
in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po
železnici na vse kraje avstro-ogerske
monarhije v sodih od 56 l naprej. Na
zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Auerjevih dedičev v Ljub-
ljani in plzenjskega piva „Praz-
dr“ iz sloveče češke „Mošćanske piva-
varne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja
le na debelo od 100 kg naprej.

Cene zmerno. Postrežba poštena in točna.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in
na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K =
113.382 — Hranilne vloge 1.554.989 13. — Posojila 1.570.816 39
— Vrednost hiš 110.675 — (v resnici so vredne več). — Rezervni
zaloz 75.101 91.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najboljši.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, k
navadno ni nič drugega kot da je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje
nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši
več kot 20-letni poskušnji raznih tovarniških strojev se prepričali,
da so res Pfaffovi šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se
ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s Pfaffovim.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno
brezšumno,
so neprekosljivi za domačo rabo in
obrtne namene,
so posebno pripravljeni za umetno vezenje
(recamiranje) ter se poučuje brezplačno.
prekosijsko na dobroti vsako tovarno.
Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati Pfaffove šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio štev.

SAUNIG & DEKLEVA.

Popravljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 11

Zavod cerkvenih umetnin „Madonna“

St. Ulrich, Gröden, Tirolsko,

se priporoča častiti duhovščini za izgotavljanje sv. razpel, sv. kipov, jaslic, križevih potov,
altarjev, prižnic itd. ter jamči za točno in pravilno izvršitev.

Spricvala o fino izvršenih delih so na razpolago.

Premije: Inomost, Dunaj, Bozen, Pariz.

— Zahtevajte cenik! —

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 - TRST - Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih,
zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.

Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerno.

Lekarnarja A. THIERRY-jev

BALZAM pristen le z
varstveno
znamko zelena nuna.

Najstarejše ljudsko sredstvo proti
prsim in pljučnim boleznim, kašlju,
riganju, želodčnemu krču, slabemu
teku, kislosti, zgagi, zaprtju, napi-
hovanju, influenci, ranam, zobob-
olu itd. Franko na vsako pošto z
zabojem vred: 12 malih ali 6 dvo-
natih steklenic 5 K, 60 malih ali
30 dvojnatih steklenic 15 K.

Jedino pristno **Centifolijno mazilo.**

(Mazilo iz cvetlic tavžentroz.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanjosti. Utičuje go-
tovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stane s sprem-
nico in poštino vred: 2 lončka K 360. Pri-tno jedino
iz lekarne pri angelju varuhu A. THIERRY-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini kamor naj se naslavlja naročila.
Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestna,
pričuje brošurica, s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je
prilžana zastoj balzamu, ali se isto dopolnje posebej
na zahtevo.

Ogrska

cvetlična paprika

iz Segedina I. vrste, sladka,
garantir. pristna,
priznana izvrstne
vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po pov-
zetju od 1 kg dalje franko. Nadalje posebnosti: sla-
nina, ogrski sulami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22.

Peneča limonada,

bombončki in Ingver-pivo

nam nudijo najboljšo — tohola prosto pijačo, katera je zdravju
zelo priporočljiva. — Pristna samo s to znamko:

Dobiva se povsod.

Pristna s to znamko priporoča prva češka tovarna akcijske
delniške družbe za orijentalne cukrenine in čokolade
(prej Maršner) Kralj. Vinogradi.

